

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 469

гр. Варна, 27.09.2022 г.

ОКРЪЖЕН СЪД – ВАРНА, III СЪСТАВ, в закрито заседание на двадесет и седми септември през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Трайчо Г. Атанасов

Членове: Иваничка Д. Славкова
Ерна Якова-Павлова

като разгледа докладваното от Ерна Якова-Павлова Въззивно частно наказателно дело № 20223100600958 по описа за 2022 година
, за да се произнесе взе предвид:

Производството е с правно основание чл. 243 ал.8 от НПК.

Образувано е по възражение от д-р А. Н. И. от гр.Варна срещу съобщение от 08.08.2022 г. по ЧНД № 2990/2022 г. на Районен съд Варна, с което е уведомена, че жалбата ѝ срещу постановление на Районна прокуратура гр. Варна от 12.07.2022 г., с което е прекратено наказателно производство по ДП № 526/2021 г. по описа на ОД-МВР гр.Варна е оставена без разглеждане, а определението може да се обжалва.

От съдържанието на възражението става ясно, че на практика се обжалва определение № 1090/13.08.2022 г. по ЧНД № 2990/2022 г. на РС-Варна, с което е оставена без разглеждане (и на практика е върната) жалбата на д-р И. срещу горепосоченото постановление на прокурора. Оспорва по принцип като неправилен и незаконосъобразен първоинстанционния акт, като твърди, че не била запозната с мотивите му. Не е отправено конкретно искане до въззивния съд.

В срока по чл.243 ал.7 от НПК Ант.И. е депозирала и частна жалба срещу горепосоченото определение № 1090/13.08.2022 г. по ЧНД № 2990/2022 г. на РС-Варна, в която излага аргументи за нанесените ѝ неимуществени и имуществени вреди от взаимоотношенията ѝ с търговско

дружество, за което в последствие се е развило производство по несъстоятелност. Освен това се твърди, че някои доказателства са били игнорирани и пристрастно ценени от прокурора, което е довело до неправилни изводи за авторството на изследваните доказателствата. Формулирано е искане за отмяна на обжалваното определение от 03.08.2022 г. на РС-Варна като пристрастно и да се разпорежи връщане на делото на същия съд за произнасяне по същество на подадената жалба срещу постановлението на прокурора.

Предвид доказателствата за връчване на атакуваното определение съдът счита, че жалбата е депозирана от легитимирано лице в законоустановения срок и е допустима за разглеждане.

След като се запозна с материалите по делото и след като провери изцяло правилността на атакувания съдебен акт, настоящата въззивна инстанция намира жалбата за неоснователна по следните съображения:

С Постановление от 13.07.2021г., прокурор при Районна прокуратура-Варна е образувал наказателно производство за престъпление по чл.316 вр. чл.309 ал.1 от НК. След извършени действия по разследване в рамките на ДП № 526/2021 г. на ОД МВР-Варна с Постановление от 12.07.2022 г. прокурор при РП-Варна прекратил това наказателно производство, на основание чл.243 ал.1 т.1 от НПК.

Постановлението за прекратяване на РП-Варна е обжалвано по реда на чл.243 ал.4 от НПК пред първоинстанционен съд, който оставил жалбата без разглеждане, прекратил съдебното производство и върнал делото на РП-Варна.

В разпоредбата на чл.243 ал.4 от НПК законодателят изчерпателно е изброил кръга на лицата, които могат да обжалват актовете за прекратяване на наказателното производство. Това са обвиняемият, пострадалият или неговите наследници и ощетеното юридическо лице. Пострадал по смисъла на чл.74 от НПК е лицето претърпяло имуществени или неимуществени вреди от престъплението.

Престъплението, разследвано в прекратеното досъдебно производство е такова по чл.316 вр. чл.309 ал.1 от НК. Съставът на това престъпление не визира настъпването на определен противоправен резултат. Същото е формално и е включено в глава девета на НК „Документни престъпления”. Законодателят е инкриминирал ползването на неистински частен документ.

Този вид престъпно посегателство макар и косвено свързано с правата на определени граждани не предполага настъпването на съставомерни вреди за тях, защото нанесената вреда е само съставомерна цел, а не резултат от посегателството. Това пречатства възможността да се идентифицира конкретно пострадало лице, което в съдебната фаза на процеса може да бъде конституирано като граждански ищец и за което при прекратяване на наказателното производство не съществува друга процесуална възможност да защити правата си, освен чрез обжалване на постановлението. Безспорно е, че при такова деяние съответното лице няма качеството на пострадал.

В този смисъл от престъплението по чл.316 вр. чл.309 ал.1 от НК, разследвано по досъдебно производство № 526/2021г. по описа на ОД на МВР -Варна няма пострадало лице, респ. жалбоподателката И. няма това качеството. Тя не е легитимирана да оспорва прекратяването на наказателното производство от прокурора, доколкото процедурата по чл. 243 ал.5 от НПК, обезпечава интересите на лица, в чиито кръг тя не попада, макар да е била уведомена за акта на наблюдаващия прокурор.

За това правилно и законосъобразно първоинстанционният съд е оставил без разглеждане жалбата на д-р Ант.И. и е посочил, че за нея съществува възможност за инициране на проверка за законосъобразност на прокурорския акт по реда на чл.243 ал.10 от НПК, за да защити правата си по реда на чл.200 от НПК, които смята че са нарушени.

Предвид изложеното въззивният съд намира, че атакуваното определение на Районен съд-Варна следва да бъде потвърдено без произнасяне по същество на наведените в жалбата доводи за незаконосъобразност на обективизираните в прокурорския акт правни изводи, поради което

ОПРЕДЕЛИ:

ПОТВЪРЖДАВА Определение № 1090/13.08.2022 г. по ЧНД № 2999/2022 г. на РС-Варна, с което е оставена без разглеждане (и на практика е върната) жалбата на д-р А. И. срещу Постановление на Районна прокуратура гр. Варна от 12.07.2022 г., с което е прекратено наказателно производство по ДП № 526/2021 г. по описа на ОД-МВР гр.Варна.

Определението е окончателно.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____